

Vikten av att forma självständiga åsikter

Välkomna, mina kära vänner. Gud välsigne er alla.

Ni söker alla Guds rike, kärlekens rike. Samtidigt stöter ni på otaliga svårigheter med andra människor, trots att ni är fulla av god vilja och medvetna om de grundläggande andliga sanningarna och hur viktigt det är med kärlek. Dessa hinder uppstår ur blindheten som ni är inneslutna i och ur er brist på förståelse för andras blindhet. Andras blindhet sårar er och i er egen blindhet är ni inte medvetna om hur mycket och hur ofta ni sårar den andra personen. Om ni kan hålla denna ömsesidiga blindhet i åtanke, mina kära vänner, kommer det att utgöra den grundläggande språngbrädan för att fortskrida ytterligare.

Med detta i åtanke kommer ni att vara medvetna om hur er egen blindhet, och inte den andras, håller er kvar i er bedrövelse vad gäller en verklig eller inbillad orättvisa. Det är sant, något kan tyckas eller kan till och med vara orättvist. Men ni kommer att betrakta det annorlunda när ni inser vad jag säger här. Närhelst ni lider på grund av andra människor, är de andra inte mer blinda än vad ni är – och ofta till och med mindre! När ni förstår detta, kan ni börja titta på er egen blindhet. Ni gör alltid misstaget att slåss mot andras blindhet och bristande förståelse i stället för att försöka avlägsna er egen. Ni inser inte ert misstag eftersom ni "så tydligt" har er egen syn på saken och fortsätter att stärka den genom att tänka på ett omvänt sätt. Med denna tendens i åtanke, kommer ni automatiskt att odla en objektivitet, som är en av de grundläggande förutsättningarna för att vara osjälvisk och förmögen att älska.

Ju mer du koncentrerar dig på hur du har sårats, desto svårare blir det för dig att utelämna ditt eget lilla ego och se den andras synvinkel och acceptera det som du inte kan förändra. Ju mer du kämpar emot allting som du inte kan förändra – vilket är allt och alla utom dig själv – desto olyckligare blir du. Ett olyckligt tillstånd måste följa oavsett huruvida du har "rätt" eller huruvida du hittar någon att skylla på för en verklig eller förmodad oförrätt som gjordes mot dig.

Ju olyckligare du blir på grund av andras oförrätter, desto mindre accepterar du det som du inte kan förändra. Detta innebär inte att man bör acceptera oförrätter på ett sjukt och masochistiskt sätt, där man vill plågas eller bli felaktigt behandlad bara för att tillfredsställa sina skuld känslor.

Acceptera någon annans oförrätt i en sund inställning där du inser att oförrätten i verkligheten aldrig kan göra dig någon skada, utan bara så länge du är kvar i den felaktiga inställningen.

Varje kris, varje sammanbrott, beror på en grundläggande felaktig inställning. Ett sammanbrott behöver aldrig genomlidas om inställningen förändras i tid. Om ni verkligen vill inse denna väsentliga sanning, kan ni skydda er mot kriser och sammanbrott. Det är aldrig de yttre omständigheterna som leder till dem, utan den felaktiga inställningen under sådana omständigheter. Ett sammanbrott är i själva verket ett barnsligt lynnesutbrott – graden är starkare, men den grundläggande inställningen är densamma. Jag diskuterade lynnesutbrott förra gången i samband med en av de grundläggande onda cirkelarna hos människan.

När ett sammanbrott sker säger det undermedvetna: ”Du kan inte göra detta mot mig, det är för mycket. Jag kommer att må bra igen om omständigheterna som jag avskyr ändras efter mitt tycke.” Detta, mina vänner, är egentligen och verkligen vad det innebär. Men detta är fel inställning. Egenviljan härskar i hög grad när detta känslomässiga klimat förekommer. Den riktiga inställningen skulle vara att vända sig inåt och söka efter vad som kan läras av den smärtsamma situationen. Ni vet nu alla tillräckligt väl att ingen smärtsam situation kan uppstå från vilken en viktig lärdom inte kan erhållas.

En individ som går från den ena inkarnationen till den andra med en inställning där egenviljan och självömkan har övertaget, försöker tvinga världen att vara så som han eller hon vill ha den. När detta inte kan ske med makt, söks andra medel såsom sjukdom eller ett sammanbrott. Individen gör således våld på sina själsströmmar i en sådan utsträckning att personen till slut, i inkarnationen där den här inställningen kulminerar, blir mottaglig för sinnessjukdom. Detta är en av de grundläggande orsakerna till sinnessjukdom. Jag säger inte att det är den enda, men jag kan tillägga att alla andra omständigheter som skapar sinnessjukdom är, åtminstone i viss mån, kopplade till det. Vi önskar att det i er värld fanns en större insikt i denna sanning vad gäller sinnessjukdomars bakgrund.

Ju mindre du anpassar dig till världen runt omkring dig, till omständigheter som du inte kan förändra, desto mer går din livskraft in i fel kanal och blir destruktiv i stället för kreativ och förnyande – och desto olyckligare och mer disharmonisk blir du därför ofrånkomligen. Det börjar med mycket disharmoniska och upproriska sinnessämningar, som omsluter dig mer och mer i en mur av separation, egocentricitet och blindhet. Dessa kvaliteter får dig att begå gärningar och tänka tankar som ofrånkomligen framkallar ogynnsamma resultat, vilket skapar en ond cirkel eftersom du då revolterar ännu starkare mot världen runt omkring dig – blind för hur du orsakade de negativa resultaten. Nästa steg kan vara ett ständigt lynnesutbrott i en eller annan form, och slutligen ett sammanbrott i det dolda hoppet om att detta kommer att förändra människor och

omständigheter. Och när du återvänder till det jordiska planet, liv efter liv, för att lära dig just detta, men inte gör det, leder det till slut till sinnessjukdom.

Principen bakom sinnessjukdom är densamma som den bakom det milda lynnesutbrottet. Den grundläggande inställningen är densamma sett ur både andlig och psykologisk synvinkel, endast graden varierar. Själsströmmarnas och tankarnas och känslornas riktning är i princip densamma.

Sinnessjukdom och emotionell hälsa beror till stor del på förmågan och villigheten att anpassa sig till oönskade betingelser genom att ta reda på vad som kan läras av dem – genom att ge upp striden mot dem, slappna av inombords och koncentrera sig på den inre orsaken som frambringade det hela. Detta kräver en viss ödmjukhet och flexibilitet. Det löser upp en rigid självkärlek som inte kan ta livet som det är och som bortser från det faktum att du har format ditt liv. Ni söker ofta svaret inom er, men anpassar er fortfarande inte på rätt sätt. Ni söker inom er på fel sätt; subtilt söker ni efter att rättfärdiga er själva och ni går för långt när ni letar efter ett svar. Det verkliga svaret är mycket närmare än ni tror eller är villiga att se. Den enda lösningen är alltså att vända sig om och inse att först måste du förändras, innan du kan förvänta dig att livet förändras för dig. Om du verkligen är villig, kommer svaret att visa sig för dig. Och kanske kommer det bästa svaret att ges till dig av just de människor som har sårat dig.

Om ni, mina kära vänner, som alla är så uppriktiga, försöker er på detta, kommer ni att nå den inre friheten ni strävar efter. Den nås ofrånkomligen på detta sätt. Om du kan ge upp den klena tillfredsställelsen i att bli sårad och förorättad – ja, det finns en tillfredsställelse i det, utöver smärtan – och byter den mot inställningen som beskrivs ovan, kommer en mycket större, fylligare och mer varaktig tillfredsställelse att bli din, utan smärta och disharmoni. Du kommer att frigöra dig från blindhetens bojor och automatiskt öka din förståelse för andra – vilket måste få din smärta att försvinna!

Sådana ord har uttalats många gånger, men de behöver upprepas för många av er, mina kära vänner. Jag säger detta med all den kärlek jag har för var och en av er. Jag kan lova er lättnad, klargörande, befrielse om ni försöker.

Vi ska nu diskutera ämnet *åsikter*¹. Det blir allt viktigare på denna väg att ta reda på bara vad era sanna åsikter är. Många av er är helt omedvetna om att ni har färdiga åsikter som ni har accepterat utan att fråga er om de verkligen var era egna och varför.

Människor är ofta så indragna i sina känslomässiga problem att de förblir omedvetna om att de hyser åsikter som inte är deras egna och varför de gör så. Det väsentliga här är inte huruvida

---

¹ Eng. "opinion", som även kan tolkas som uppfattning eller mening. Övers. anm.

Åsikten du hyser objektivt sett kan vara giltig. Om den inte är din egen, ernådd genom ett moget övervägande, är detta mer skadligt för själen än en felaktig åsikt som man har nått fram till på ett ärligt sätt. Detta kanske överraskar er, men jag ska försöka visa varför det är bättre att ha en felaktig åsikt om den verkligen är din egen, än en riktig åsikt om den inte är det.

I det första fallet kan du ha misstagat dig. Varför inte? Du är människa och därför felbar i ditt omdöme. Ett ärligt misstag är, som jag alltid säger, mycket bättre än brist på mod och alla andra sjuka och svaga skäl som gör att du håller fast vid en åsikt som du inte uppriktigt har kommit fram till.

Varför uttrycker man åsikter som inte är sina egna? En möjlighet är helt enkelt lättja och tröghet. Allt som inte berör dig personligen är inte tillräckligt viktigt att bemöda sig om – i detta fall mödan att tänka självständigt för sanningens skull. Du anammar därför snabbt andras åsikter. Det är en sak att inte alls ha någon åsikt om ett ämne som inte är viktigt eller intressant för dig, men en annan om du hyser andra människors åsikter.

Underlägsenhetskänslor utgör en annan anledning till att inte ha egna åsikter. Du är så säker på att andra människor vet bättre än du, att du förlitar dig på deras åsikter snarare än på dina egna. Genom att fortsätta på detta sätt, skapar du en ond cirkel: Ju mer du hyser åsikter som inte är dina egna, desto mer föraktar du omedvetet dig själv för det. Och ju mer du föraktar dig själv, desto större blir det skenbara behovet av att anamma andras åsikter. Ni ser alltså hur varje felaktigt inre tillstånd skapar en ond cirkel, förutom den stora onda cirkeln som jag behandlade förra gången. Det enda sättet att bryta cirkeln är att ha modet att undersöka ämnet, att granska det på ett fritt och självständigt sätt. Om du då landar i ett annat synsätt och har modet att leva upp till det, till priset av att avvika från din omgivning, kommer du automatiskt att respektera dig själv mycket mer – och därmed börja bryta just denna onda cirkel. Om du å andra sidan landar i samma åsikt igen, men den här gången har den verkligen blivit din egen, kommer ditt mod och arbete för att befria dig från oket av din egen svaghet att ha samma positiva effekt.

Ett annat motiv för att hysa åsikter som inte är ens egna, är en önskan om att anpassa sig. Önskan om att anpassa sig har vissa underavdelningar. Barnet eller den omogna personen känner sig annorlunda än sin omgivning och har en känsla av att inte höra till, av att vara isolerad och unik i negativ bemärkelse, som exempel. Detta är anledningen till att alla barn vill vara som andra barn och känner djup skam över sin förmenta olikhet. Själens mognad förändrar den här tendensen, men till dess kommer en person att vara benägen att hålla fast vid andras åsikter.

Ett annat motiv för att anpassa sig och därför inte våga söka sina egna åsikter, finns inom området där man fortfarande revolterar mot auktoriteter. Eftersom du fortfarande sukter efter att höra till

och ditt uppror inte bara är dolt, utan begränsat till vissa områden i livet, vill du kompensera för upproret genom att anpassa dig till din omgivning på andra sätt.

Ytterligare ett motiv för att hysa andras åsikter är att täcka över just den önskan som man förnekar sig genom att anamma den motsatta åsikten. På grund av att din önskan inte är i linje med den allmänna åsikten, är du övertygad om dess ondska. Till detta läggs din allmänna skuld känsla som uppstår ur den huvudsakliga onda cirkeln. Du blir därför nödgad att ha en åsikt som inte är i harmoni med dina känslor och omedvetna begär. Huruvida du betraktar dessa känslor och omedvetna begär som önskvärda eller inte, är inte frågan här. Men under inga omständigheter får man eventuellt felaktiga begär att försvinna genom att anpassa sig i det yttre, genom att anamma den motsatta åsikten utifrån rädsla och svaghet. Sådana åsikter är ofta särskilt rigida – och till och med våldsamma.

I alla dessa fall begär du våld mot din personlighet; du saknar modet att vara dig själv och komma fram dina egna slutsatser. Du säljer ut din sanning för en inbillad personlig fördel, vilket ökar ditt självförakt, även om detta vanligtvis är helt omedvetet.

Jag kanske kan tillägga att ni ofta hyser en åsikt bara för att den representerar just motsatsen till en avskydd och avvisad auktoritet, det kan vara en förälder eller någon annan. I detta fall är motivet inte att anpassa sig, utan precis det motsatta. Det är trots, uppror och hat som får dig att hysa åsikten. Du är alltså precis lika mycket förslavad som genom att anpassa dig. Du är precis lika beroende.

Ni kan nu säkert se hur skadligt det är att hysa åsikter som ni inte självständigt har kommit fram till, som inte är fria från er känslomässiga inblandning. Ta reda på vilka av dessa motiv som gäller för dig och som binder dig. Kanske en kombination av dem gäller för dig. I vissa fall kan ett av dem vara övervägande, men de andra kan fortfarande vara närvarande.

Faran är att dina rationaliseringar – sättet som du kanske lyckas rättfärdiga dina åsikter på – kan dölja de svaga och osjälvständiga motiven. Glöm inte att åsiktens giltighet är här inte poängen. Vad du uttrycker kan vara riktigt – men varför har du egentligen den åsikten? Hur fick du den? Vilka är dina inre motiv för att hysa den åsikten? Detta utgör svårigheten i arbetet. Åsiktens giltighet kan vara så stark att du inte kan upptäcka de känslomässiga och subjektiva skälen bakom den. Att upptäcka sina motiv kräver det yttersta av egen ärlighet, och lite till. Det kräver också en förståelse för allt det subtila som beskrivs här, samt en djupt rotad god vilja att se hur detta gäller för dig – för att upptäcka den minsta känslomässiga nyansen i dina reaktioner på vissa av dina åsikter. Genom att lyssna på eller känna dina reaktioner, kan du komma åt deras rötter. Var

aktsamma för er goda förmåga att resonera! Ju mer framgångsrik du är, desto allvarligare är faran att du döljer dina sanna motiv.

Jag föreslår att ni tar vissa allmänna ämnen där ni starkt har format åsikter och granskar dem i arbetet som ni gör själva och med den som ni arbetar tillsammans med. Ta politik, religion, dina idéer om kärlek och sex eller vadhelst som i viss utsträckning berör alla. Vad tänker du egentligen kring det? Varför? Fundera på om du skulle ha samma åsikt om du hade vuxit upp i en annan miljö, om andra influenser runt omkring dig hade varit rådande eller om dina livsomständigheter hade varit annorlunda? Att fråga dig själv på detta sätt är sunt eftersom det kommer att ge er ett mer objektivet perspektiv.

Det går att hitta rättfärdiganden för nästan alla ståndpunkter. Det finns också alltid en poäng i det omvända synsättet. Försök att se den. Och försök sedan att upptäcka hur subjektiv du kan ha varit hittills. Det kommer redan att vara ett stort framsteg om du kan erkänna att du har ett personligt intresse i att hålla fast vid din åsikt – att den inte enbart är baserad på objektiva överväganden. Denna egna ärlighet är till stor nytta för själen.

Finns det några frågor kring detta ämne?

FRÅGA: Det finns något som jag inte helt förstår. För mig verkar det som att tiden är så oerhört begränsad att man inte skulle kunna samla in tillräckligt med information och analysera den tillräckligt för att komma fram till en adekvat åsikt i många ämnen. Och därför är man nödsakad att medvetet anamma en åsikt på en känslomässig grund.

SVAR: För det första, min kära vän, låt mig ställa dig denna fråga. Är du verkligen medveten om fall när du har anammat en åsikt på en känslomässig grund? Jag tvivlar väldigt mycket på det.

FRÅGA: Tja, jag är säker på att det finns många tillfällen när man inte är medveten om detta. Men det finns andra när man är fullt medveten. Till exempel när ämnet inte är tillräckligt intressant för att ägna den lilla tid som finns.

SVAR: I den stund som du är känslomässigt påverkad, är ämnet viktigt. Det är oviktigt endast när du inte kan bli känslomässigt berörd. Det finns många frågor som inte kan beröra dig känslomässigt. Om det inte är viktigt för dig, kan du säga "Jag vet inte". Därför har du ingen åsikt. När det till exempel gäller ett vetenskapligt ämne, skulle det inte vara svårt för dig att säga att du inte vet. Det berör dig inte personligen. En forskare som arbetar inom ett visst fält kan emellertid vara känslomässigt involverad. Eller, om inte, så är ämnet fortfarande viktigt för honom. Han måste därför studera det. Men du kan säga att du inte har någon särskild åsikt i ämnet, utom när

du är för högmodig för att erkänna att det finns ett ämne som du inte vet något om. I det fallet blir du känslomässigt involverad. Och detta kommer att leda dig att anamma en åsikt som du inte vet något om eller vet för lite om. För det är helt sant att du omöjligen kan studera alla ämnen som finns. Jag sa inte att det är nödvändigt att ha åsikter i alla ämnen. Jag sa bara att där du har åsikter, bör de vara dina egna.

Dessutom, i den stund som man inser att ens åsikt grundar sig i känslor och därmed är subjektiv – även om den råkar vara sann även objektivt – är den insikten redan en hel del. Många människor är helt omedvetna om detta. Detta är i själva verket anledningen till att jag talade om ämnet i kväll – för att hjälpa er att få reda på just det. Kanske det bästa ni kan göra under en ganska lång tid är att göra sådana insikter. Man kan inte bli helt objektiv på en gång. För att nå en sådan obundenhet, behöver du gå igenom stadiet där du inser att du inte kan vara objektiv inom vissa områden av livet. Det är sunt att säga: ”Här är jag inte objektiv, för jag är känslomässigt involverad. För tillfället är min åsikt så och så, men jag inser att den är subjektiv och därför tar jag den med en nypa salt. Jag tar den inte alltför allvarligt.” Faran är när du är övertygad om att din åsikt är helt objektiv och du uttrycker den med mycket goda argument, samtidigt som du är helt omedveten om att du, trots alla goda argument, är djupt och subjektivt involverad.

FRÅGA: Missförstod jag då i min tolkning av det du sa, att det innebär att man borde ha åsikter när man inte är kvalificerad att ha någon?

SVAR: Du missförstod absolut. Det finns ingenting fel i att säga att du inte vet, vad gäller hur många ämnen som helst. Tvärtom, detta är helt i sin ordning. Men när du känner dig disharmonisk närhelst det erbjuds en åsikt som strider mot din, när du känner dig arg inombords eller när du känner det stora behovet av att övertyga andra om att din åsikt är riktig, då bör du undersöka var och hur du är känslomässigt involverad. Det skulle vara väldigt dumt om jag skulle råda er till att ha en åsikt i varje tänkbart ämne.

FRÅGOR: Hur är det med problemet att inte kunna uttala sig om ett ämne där majoriteten tycks ha en åsikt?

SVAR: Det spelar ingen roll. Det faktum att många människor har åsikter – ofta inte sina egna – är ingen anledning till att du måste ha åsikter i ämnen som du inte har studerat. Det är inget fel med det. Bara om det blir ett mönster: När ett ämne är viktigt för dig och du inte kan bilda dig en åsikt, då bör du titta inom dig. Om du undersöker mönstret, kommer det att avslöja något för dig. Du kommer att få reda på varför du inte kan bilda dig en åsikt. Vilka är de psykologiska orsakerna till din oförmåga? Det skulle kunna vara en rädsla för att förbinda dig till något. Det skulle kunna vara att en person ständigt avstår från att ha åsikter för att undvika friktion, för att bli omtyckt och

”respekterad”, för att aldrig skilja sig från andra människor eller för att undvika ett visst ansvar. Från den stund som du har en övertygelse, medför det ett visst ansvar. Detta kan finnas bakom oförmågan att bilda sig en åsikt. Från ett litet och till synes obetydligt symptom, kan du få reda på något som är oändligt mycket viktigare. Genom att se över ditt liv ur detta nya perspektiv, kommer du att hitta vissa ledtrådar till de dolda anledningarna till du hyser åsikter som inte är dina egna eller varför du är oförmögen – jag skulle snarare säga ovillig – att bilda dig en åsikt av psykologiska och känslomässiga skäl som fortfarande är dolda.

FRÅGA: Efter döden sönderfaller den fysiska kroppen. Och efter det, gör en av de subtila kropparna det. Är det den eteriska eller den astrala kroppen?

SVAR: Min kära, det är onödigt att gå in på det här. Det finns tillräckligt om det skrivet i ockult och esoterisk litteratur. Dessutom är det egentligen inte viktigt.

FRÅGA: Detta var bara en del av frågan jag hade i åtanke. Om den andliga kroppen endast utgör en viss kropp, har den någon känsla och känslomässig personlighet?

SVAR: Ja, men på ett helt annat sätt. Varje andlig individ, så som den är skapad av Gud, är utan tvivel en personlighet och har därför känslor, reaktioner och åsikter. Men de skiljer sig mycket från den mänskliga personlighetens orenade sådana. Ditt eget högre jag, det gudomliga väsendet som lever inom dig, registrerar, känner och ser, men lika annorlunda som din känsla skiljer sig från ett barns. Din reaktion skulle vara helt annorlunda än barnets reaktion under vissa omständigheter. Om barnets favoritdocka går sönder, kommer det att tro att världen har gått under. Barnet kan inte se att detta inte är någon tragedi. Som vuxen kommer du att sympatisera med barnet, du kommer att förstå dess sorg, men du påverkas inte av förlusten på samma sätt. Det finns ett liknande förhållande mellan din orenade personlighet och din gudomliga personlighet. Den senare tittar på och observerar din yttre personlighet. Den skiljer sig ofta i sin åsikt om vad som är bra för dig. Den försöker att leda dig på den rätta vägen. Ibland låter du dig vägledas, men ibland gör du det inte. Din egenvilja och blindhet står i vägen.

Det faktum att din gudomliga personlighet inte känner och reagerar på samma sätt som din yttre personlighet, betyder emellertid inte att inte även den känner och reagerar. Men känslorna är förädlade och mycket visare. Syftet är mycket högre. Den har ett oändligt mycket vidare perspektiv med längre räckvidd.

FRÅGA: Vi får veta att kärlek är något som växer. Om vi dock inte äger så mycket av den och ibland undrar vad som är det rätta att göra, känner vi fortfarande att vi måste göra det rätta, även

om vi inte är helt redo att göra det. Vi känner att vi borde göra det på grund av kärlek. Är det då rätt för oss att göra det som ett "måste"?

SVAR: Man kan inte generalisera. Det beror på vad fallet är och hur "måstet" utförs. Ett tvångsmässigt "måste" är givetvis inte tillrådligt. Men låt oss säga att du i din växande självinsikt under arbetet på denna väg, inser att ett visst beteende från din sida, som är gott och riktigt i sig, gjordes utan att dina känslor bar upp det. Du har i själva verket gjort det rätta utifrån svaga och sjuka motiv – där du förhandlar för att få en belöning, stillar en skuld känsla eller ger näring åt ett självdestruktivt begär. Allt detta tillsammans utgör en tvångsmässighet. Beroende på vad det handlar om, kan det i ett visst fall vara rätt att upphöra att göra det rätta tills du är redo att göra det helhjärtat. Men i andra fall kanske ditt begär fortfarande är så krasst att det skulle kunna skada andra, och naturligtvis också dig själv, att uttrycka det öppet. Detta känner ni igen. En del av din personlighet vill undvika att göra skada; en annan del vill inte det. Hittills har du gjort det rätta utifrån blandade motiv – delvis utifrån de goda motiven, men delvis för att täcka över de sjuka och svaga motiven med den riktiga handlingen. Genom att inse dessa fakta fortsätter du givetvis att göra det rätta, men nu kommer du att vara medveten om dina inre motiv och lurar dig inte att tro att dina motiv är alltigenom goda och rena. Då kommer tvångsmässigheten att försvinna. Handlingen förblir densamma, men motivet kommer att ha förändrats genom insikten, även om du fortfarande är oförmögen att vara motiverad av ren kärlek.

När du upptäcker att dina tidigare motiv var tvångsmässiga och inte helt äkta, finns risken att man faller in i den motsatta ytterligheten och ger utlopp för de råa känslorna. När du har utfört en riktig handling utifrån felaktiga motiv, tror du att den rätta förändringen är att göra det felaktiga utifrån det "rätta" motivet, för då är du åtminstone ärlig. Man behöver inte begå en skadlig och självisk handling för att vara ärlig. Det räcker att du inser att dina motiv ännu inte är rena, att du ännu inte är förmögen att vara motiverad av ren kärlek. Det är dessutom aldrig hela din personlighet som vill utföra den själviska handlingen. Det kan bara vara en del av dig. I övergångsstadiet, efter att du har upphört att handla i ett tvångsmässigt självbedrägeri och innan du är förmögen att vara ett med ditt gudomliga jag, kan du fortsätta att göra den riktiga handlingen, samtidigt som du inser hur du känner och att ditt förhandlande om vissa resultat borde upphöra. Detta kommer att överbrygga klyftan tills du når fullkomligheten där du låter ditt gudomliga jag manifesteras. Detta är sättet att lära sig kärlek: Var först ärlig med dig själv vad gäller dina tidigare och nuvarande motiv. Fortsätt sedan att göra den riktiga handlingen för dess egen skull, även om du ännu inte kan älska. Att göra den felaktiga handlingen är inte att vara mer sann mot dig själv än vad den riktiga handlingen var fram till nu. Så länge du inte är ren i detta avseende, är din personlighet alltid delad. När du är ett med dig själv, kommer du att bli helt kärleksfull. Fram till dess bör du erkänna var du kommer till korta i detta mål, men det innebär inte att ge upp den riktiga handlingen. På detta sätt kommer någonting gradvis att växa och blomstra inom dig. Genom att

göra den riktiga handlingen utan självbedrägeri, i hopp om att du en dag blir i stånd att känna dig helt och hållet ett med dig själv i den handlingen, utvecklar du ljusets och kärlekens kraft i din själ. Förstår du?

FRÅGA: Ja, det är mycket tydligt såtillvida att det går från det ena till det andra. Vi fick höra i ett av de tidigare föredragen att ingen människa kan älska helt eller vara fullkomlig. Hur mycket kärlek kan en person förvänta sig att ta emot från en annan person? Kan vi förvänta oss att bli älskade med alla våra brister?

SVAR: Förväntan på kärlek kan utgöra ett hinder för att få den. För vad innebär detta? Det innebär att det fortfarande pågår ett förhandlande hos personen. Det innebär att du djupt inom dig i själva verket säger: ”Ja, jag skulle vara villig att älska om det vore tryggt. Och det skulle bara vara tryggt om jag vore säker på att bli älskad lika mycket som jag älskar.” Det krävs en hel del forskning tills man förstår att människor är förmögna till många olika slags kärlek. Genom en sådan förståelse, kommer du att nå dithän där du kan älska utan att förvänta dig att det ska komma tillbaka från samma källa. Du kommer att inse att en liten gest kan ha en större innebörd från en viss person, än en stor gest från en annan. Det är så relativt och din känsla för det kan odlas.

Du frågade ”Kan vi förvänta oss att bli älskade med våra brister?” Den bästa inställningen skulle kanske vara att du förväntar dig att bli älskad med dina brister lika mycket som du älskar andra med sina brister. Det är på det sättet det blir, mina vänner. Detta kan låta förmanande, men det är det inte. Det är så som själsströmmarnas magnetism fungerar. I den utsträckning som du inte tolererar den andras brister, i samma utsträckning blir du själv dömd och du skördar kärlek i precis samma grad. Det finns inget annat sätt.

FRÅGA: Vad gäller den rätta handlingen, hur kan en person som är så bunden att han eller hon är tvångsmässig, känna skillnaden mellan en riktig och en felaktig handling?

SVAR: I många fall är det inte möjligt. I många fall är det dock det. Det finns många tillfällen när det är helt tydligt att det ena alternativet är riktigt och det andra är själviskt.

KOMMENTAR: Vi har vid det här laget lärt oss att vad vi tänker på som kärlek, i vår terminologi på jorden, i själva verket mycket ofta uppgår till hat.

SVAR: I fall som inte är så tydliga, kan och bör du inte fatta några viktiga beslut oavsett, tills du får en mycket större klarhet i dig själv. Jag pratade om de små dagliga handlingarna där en person ställs inför valet av en uppenbart självisk eller osjälvisk handling. Det andra problemet som du tar

upp är ett helt annat ämne. Jag föreslår att vi tar det upp nästa gång mer utförligt. Det är två olika frågor.

Och nu, mina kära vänner, var alla välsignade i Guds namn. Gå på er väg. Fortsätt och Guds styrka och ljus måste alltid komma till er, även om det ibland kan se hopplöst och dystert ut. Men glöm aldrig någonsin att så länge ni är villiga, kommer Guds ljus till er igen. Solen kommer att skina igen. Så jag välsignar er alla här. Var i frid, mina vänner, var i Gud!

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelska av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-05-19